

*Bedankt voor je liefde, je trouw, je eerlijkheid
voor de lach van bijna iedere dag
voor het geluk dat je ons hebt gegeven.*

*Afscheid nemen doet ons pijn,
maar flink wil je, dat wij nu zijn.*

'Zo is 't'

In dankbare herinnering aan

Gerhardus Johannes Joseph Giesselink Gerard

Sinds 7 januari 2005 weduwnaar van
Marie Bode

Pa is geboren op 31 maart 1920 in Losser als oudste in het gezin van Jens en Johanna Giesselink. Hij is op 27 oktober 1951 gehuwd met Marie Bode en na een waardevol leven op de respectabele leeftijd van 91 jaar overleden op 14 februari 2012. Op 18 februari 2012 is hij door ons bij Ma te ruste gelegd op de begraafplaats te Oldenzaal.

De eerste jaren van zijn jeugd woont hij op de Theebult bij De Lutte. Het groeiende gezin maakt vele omzwervingen in Twente en de Achterhoek om zich uiteindelijk te vestigen aan de Denekamperstraat bij Oldenzaal. Zijn studie aan het seminarie in Hulst wordt na korte tijd onderbroken door het begin van de Tweede Wereldoorlog. Kleurrijk zijn z'n verhalen over de evacuatie naar Frankrijk. Zijn studie aan het seminarie pakt hij niet weer op. Gedurende de oorlogsjaren weet hij als knecht in de landbouw grotendeels buiten de arbeidsplicht van de Duitsers te blijven. Na de oorlog begint Pa te werken bij Hazemeijer in Hengelo en werkt daar tot zijn pensionering in 1982. Elk dag met de trein en zijn krantje en de korte gesprekken met zijn meereizende collega's vormen daarin een vast ritueel.

In 1946 ontmoet hij Ma. Na hun huwelijk trekken zij in bij het ouderlijk huis van Pa. In 1954 krijgen ze een woning aan de Dr. Poelstraat waar het gezin groeit naar 9 kinderen. Pa verbouwt elk kamertje en de zolder naar slaappleatsen voor het gezin. Vanaf oktober 1965 herhaalt hij dit bouwkundige huzarenstukje aan de Ferdinand Bolstraat. Daar ontwikkelt hij ook zijn passie voor het tuinieren. Trots laat hij iedereen van zijn tuin meegenieten. En de volkstuin bij Henny aan de Postweg levert menigeen een maaltje bonen op.

Buitenshuis had Pa ook de nodige dingen om handen, bestuurslid van de bouwvereniging, actief lid van de carnavalsvereniging de Spanvöggel en de permanente verbouwingen aan de boerderij van de Scouting. Na zijn pensionering moet hij de lichamelijke belasting verminderen en zoekt andere hobby's. De familie-stamboom wordt uitgezocht, werkt als vrijwilliger bij het Van Deirse Instituut in Enschede en volgt een computer-cursus. Pas op zeer hoge leeftijd stopt hij hiermee en dan vormen de jaarlijkse bezoeken van de jeugdmarkies van de Spanvöggel een blijvende herinnering aan die tijd.

In de periode rond het overlijden van Ma maakt hij grote indruk op ons. Onvermoeibaar zorg verlenen waar hij kan. Deze periode maakt hem zichtbaar ouder, maar hij kan nadien de draad weer oppakken en weet ons gemis van Ma te compenseren. De laatste jaren krijgt Pa te maken met kwalen en dat leidt ertoe dat hij in februari 2011 naar het verzorgingstehuis de Mariahof verhuist. Logsgemaakt uit zijn vertrouwde omgeving vindt hij daar, mede door de liefdevolle verzorging, zijn vredige einde.

Al uw medeleven en belangstelling doet ons goed.
Ontzettend bedankt.

Kinderen,
klein- en achterkleinkinderen